

Ukřižování - symbol utrpení

Dnes má téměř každé náboženství svůj vlastní symbol. Pro muslima je to půlměsíc, pro Žida šesticípá hvězda, pro křesťana kříž.

V žádném náboženství kromě křesťanství však takový symbol nenese informaci o utrpení, popravě, smrti, protože kříž zobrazuje ukřižovaného Ježíše. A tento symbol se vši jeho negativitou křesťané stále nosí jako amulet na krku.

Proč se to stalo? Křesťané věří, že se tímto způsobem chrání před zlými silami, že kříž je symbolem toho, že Ježíš trpěl za jejich hříchy a odčinil je svou krví. A tak se nyní s křížem nemají čeho bát. Takový je spotřebitelský přístup.

Ale nebyl to Ježíš, kdo jim to přikázal, ani Bible.

A mnozí z nich ani netuší, co vlastně dělají, když na svém těle nosí obraz ukřižovaného Ježíše.

O tomto a mnohém dalším se dnes bude vyprávět. Tyto informace přišly prostřednictvím vědomého snění.

...Takže, sen mě přenesl na území Egypta. Nad písky vycházel růžový úsvit, a z temnoty na obzoru vytrhl vrcholky starověkých pyramid. Vpředu se rýsovaly tlusté sloupy chrámu, všechny popsané tajemnými hieroglyfy. Ale vtom hieroglyfy jako by ožily a začaly se pohybovat. Už se objevily starověké fresky, a tváře egyptských bohů se začaly navzájem střídat. Když jsem se rozhlédla, uvědomila jsem si, že už to nejsou sloupy, ale stěny. A nad nimi byl pevný strop, na němž byla namalována hvězdná obloha a postava bohyně oblohy Nut.

Na stěně přede mnou seděla obrovská postava v bílém hábitu a vysoké pokrývce hlavy. V rukou držela tajemné předměty. Osiris - naznačil vnitřní hlas. A vtom se Osirisovy oči rozzářily živým leskem. Díval se přímo na mě a skrze mě, a jak se zdálo, skrze celý svět. A tak ožil na stěně a rozprostřel tajemné předměty, které držel v rukou. A v tu chvíli zmizela stěna i strop. A jasné slunce všechno ozářilo. Všude kolem rostly zelené palmy, vpředu se leskla široká stuha řeky. V dohledu nebyla žádná poušť. Z moře zeleně vykukovaly sněhobílé krystaly pyramid. A Osiris se stal obyčejným živým člověkem, jen velmi vysokého vzrůstu.

Začal něco říkat. A vnitřní hlas jako by ozvěnou se ozýval někde uvnitř mě a překládal jeho řeč:

„Ano, taková byla egyptská země, zelená a úrodná, v době, kdy jsme sem přišli ze severní země, která je nyní pokryta ledy. Už dlouho jsme na Zemi, abychom pomáhali civilizaci vyrůst. Kdysi dávno jsme přišli z planety poblíž hvězdy Sirius a založili jsme zemi, kterou mnozí z vás znají jako Hyperboreu. Potom však byla zničena a pokryta ledy. Tehdy se oázy kultury rozptýlily do různých zemí, včetně

této. Ačkoli pyramidy jsme stavěli v době, kdy země na severu ještě vzkvétala, aby Země měla spojení s jinými světy.

Ve všech světech našeho vesmíru se svět Země označuje rovnostranným křížem, což znamená, že zde vede čtvrtá dimenze. Tak tomu bylo původně, a fyzický svět lidí a zvířat existoval na Zemi vždy v prostoru čtvrtého rozměru. Bylo tomu tak až do doby, než do něj vtrhly síly temnoty. Po strašlivé katastrofě, která zničila Faeton a další světy na Zemi, se vše změnilo a její život se přesunul na hranici třetí a druhé dimenze. A obydlely ji bytosti nízké a zlé. Byli to černí draci a hadi, s nimiž světlí draci a zbývající Lemurijci sváděli neustálé boje (viz téma: Z Lemurie po Hyperboreu aneb bitvy draků).

Žádost o pomoc dorazila až k Siriu a my jsme sem tenkrát přišli a postavili pyramidy na různých místech. S jejich pomocí a s pomocí krystalů, které jsme s sebou přivezli, jsme temné draky zahnali do hlouby Země, do prostoru druhé dimenze, a znovu jsme na Zemi obnovili prostor čtvrté dimenze.

A tak to bylo. Dokud nepřišli podvodníci z Nibiru, Anunnaki (viz další témata).

Dlouho jsme jim vzdorovali, ale to nejhorší neudělali tím, že zničili Atlantidu a Zemi severu Hyperboreu. Nejstrašnější bylo jejich falešné stvoření světa, když do lůna Země strčili svůj odražený svět ve zlatém vejci (viz téma: Jaký svět byl stvořen za sedm dní?).

Vždyť právě po této ‚operaci‘ se na planetě uzavřel přístup do prostoru čtvrté dimenze, a třetí dimenze se stala vedoucí. Celá planeta tím prudce snížila své vibrace a sestoupila po žebříčku evoluce dolů.

Prastaré spojení s jinými světy bylo zničeno, a pradávňý kříž přestal fungovat.

My jsme však pokračovali a pokračujeme v odporu proti silám temnoty na Zemi a přicházíme sem v různých inkarnacích. A všude nás lidé ctili jako bohy, třebaže jsme si to nepřáli. Ale pro lidi je asi tak snazší přijmout to, co děláme. Nejsme bohové, jsme jen vaši pomocníci, učitelé.

Mnozí z vás nevědí a neuvědomují si, že bohové Egypta, Indie a Slovanů jsou stejní učitelé, jenom v různých inkarnacích. Ty mě vidíš jako egyptského Osirise, ale já jsem se narodil také v Indii a jmenoval jsem se tam Krišna. Přišel jsem ke starým Slovanům a ti mi říkali Kryšeň. U starověkých Židů jsem se narodil se jménem Elíša, a potom se jménem Ježíš jsem se narodil ve městě Nazaret, abych konečně naplnil náš dávný sen o odstranění vlivu Anunnaki na myslí lidí.

Ale, bohužel, vše, co jsem chtěl předat lidem, oni použili jen pro své vlastní účely.“

...Vtom Osiris opět změnil polohu předmětů ve svých rukou a zahnutou hůlkou se dotkl špičky své vysoké bílé pokrývky hlavy. A v tu chvíli se všechno kolem něj změnilo. Už to nebyl Egypt, jak naznačoval vnitřní hlas, nebo to snad byl Osiris, kdo pokračoval... Jeho řeč byla ještě slyšet v dálce.

Vpředu byla kamenitá poušť a vdálce jakási oáza. Palmy a domečky z hliněných cihel se tiskly jeden k druhému. Hle, osada je blíž a blíž. A ukázalo se, že je to

docela velké město. Obklopovaly ho mohutné pevnostní zdi. Ale jeho úzké uličky jsou prázdné. Kam se všichni poděli? Pouze unavený osel se opíral o plně naložený vůz.

Ale někde je slyšet hluk davu. Ano - je to na prostranství. Za domy a opuštěnými ulicemi se najednou objevil dav lidí. Starci, děti, muži a ženy v pestrých orientálních oděvech, naložení osli a vozy. Zdálo se, že jsou tu všichni a dělají hluk. Někdo křičí. Uprostřed tohoto davu se tyčili bojovníci v železné zbroji, s kopími, někteří z nich na koních. Vnitřní hlas mi říkal, že to jsou římsí vojáci a že tohle je starověký Jeruzalém. Prostranství přeplněné lidmi se nacházelo za hradbami města. V jeho středu se nacházel pahorek. Když jsem se podívala pozorněji, viděla jsem, že jsou do něj zapíchnuté tři dřevěné kříže. A vtom všechno potemnělo. Na jasné obloze se naráz vytvořily mraky a zazářily blesky. Hromy duněly a hustě pršelo. Lidé začali zděšeně prchat, a začala panika. A nad tím vším se tyčil kopec s kříži. A tady už vidím jenom ten kopec a na něm jen prostřední kříž. Blesky osvětlovaly postavu v trnové koruně. Její hlava byla zvrácená, a blesky se dál míhaly. A pak se vše, co bylo vidět, změnilo v křesťanský kříž s ukřižováním. A znovu se ozval Osirisův hlas. A jeho řeč se začala překládat.

„Všechny ty hrůzy, muka a utrpení Krista jsou zde navždy vtisknuty. Anunnaki prostřednictvím falešných kazatelů podsunuli Kristovým následovníkům, že je tento obraz ochrání před temnými silami. Namluvili jim, že Ježíš tuto oběť přinesl záměrně, aby před Bohem odčinil minulé, současné i budoucí hříchy lidí. Kdo potřebuje tuto oběť? Bůh? Pak to není Bůh, který je milosrdný a miluje každého, když potřebuje oběť. Proč má někdo za cenu svého života odčinit hříchy někoho jiného, ale ne ten, kdo sám zhřešil? Kdo řekl takovou nespravedlnost? Je jasné, že to nebylo od Boha, ale od falešných kazatelů. A to vše samozřejmě ti, kdo zhřešili, s radostí přijali. Nikdo z nich sám nechtěl svou vinu odčinit, a tudíž se ani nechtěl napravit. A k tomu ještě nyní i upadl do nevědomosti, prý že není třeba nic odčiňovat, Ježíš už to všechno smyl svou krví.

A křesťané začali podle učení falešných kazatelů nosit na své hrudi kříže s ukřižováním. A po dva tisíce let křížují Krista, prodlužují jeho utrpení, získávají tím hříchy a žijí v nevědomosti. Nošením ukřižování se člověk nechrání před temnými silami, naopak jim pochlebuje, ukazuje jimi umučeného Ježíše a energicky prodlužuje jeho mučení.

Člověk, který nosí kříž s ukřižováním, si myslí, že Ježíš už smyl jeho hříchy, ale přitom on sám jich nelituje, a tak mu zůstávají. Ukřižování disponující nízkou energií utrpení přitahuje pouze temné esence, které se škodolibě vysmívají Ježíšovu věčnému utrpení.

Kříž jako symbol planety mizí. Starodávný rovnostranný kříž čtyřrozměrnosti je zdeformován, neboť jeden z jeho paprsků je protažen jako rukojeť. Právě touto rukojetí ovládají Anunnaki prostřednictvím svých poslů zbývající tři paprsky trojrozměrnosti, trojrozměrnosti vašeho pozemského světa.“ Tak pravil Osiris.

„Byli to Anunnaki, kteří prostřednictvím svých poslů ukřižovali Ježíše na symbolu světa, aby ho odsoudili k věčnému utrpení, a lidi k věčné nevědomosti namísto osvícení a poznání, které Ježíš lidem přinesl.

Ale, bohužel, dokonce i obyčejní lidé věřící v Krista budou s pěnou u úst dokazovat, že Ježíš se šel úmyslně obětovat za jejich hříchy, a budou ho dál křížovat na křížích své nevědomosti. Uslyší mě někdo?“ Tázal se Osiris...

„Stejně tak,“ pokračoval, „ti, které Anunnaki omámí prostřednictvím falešných kazatelů, nikdy neuslyší ani neuvěří, že by se Osiris mohl inkarnovat jako Ježíš, Krišna nebo Kryšeň. Okovy nevědomosti jsou příliš těžké, připoutané k egu, připoutané k dogmatu, s nímž je pohodlné a příjemné žít s vědomím, že za tvé hříchy se bude zodpovídat někdo jiný, a ty ho o to jen budeš prosit a na veřejnosti se mu klanět. Vždyť právě tak o tobě říkají: jaký to je spravedlivý člověk, když na tobě uvidí křížek, a jak se žehná. Ale, bohužel, tvoje duše z toho nebude mít žádný užitek. Ostatně, to Anunnaki potřebovali. Aby se duše nevytrhávaly ze stáda a nepoznaly by pravdu, ale žily v nevědomosti. Ježíš přišel, aby dal pravdu, ale jeho smrt zneužili k tomu, aby lidé zůstali v nevědomosti. Takový je příběh.“ Řekl Osiris. Najednou se znovu dotkl své vysoké pokrývky hlavy a ta se změnila v trnovou korunu. Zakřivenou holí ji Osiris odhodil a na kříži zmizelo ukřižování, a znovu se stal rovnoramenným a v jeho středu zazářil krystal. Ten se začal otáčet a proměnil se v ohnivou svastiku...

A opět zazněl Osirisův hlas. „Toto je symbol Slunce, Sluneční soustavy a tohoto světa, ale i tento symbol dokázali zdeformovat falešní proroci a strašliví poslové temných sil. A tak si nacisté za druhé světové války tento velký symbol přivlastnili, a nyní se u vás stal formálním. Tento boj pokračuje napříč všemi věky, probíhá i nyní, včetně boje informačního, jak tomu vy říkáte. Ale hlavní je umět oddělit zrna od plev...“

Zapsala Valeria Kolcova 11.08.2013